

ת"פ 8567/08 - מדינת ישראל מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

ת"פ 17-08-8567 מדינת ישראל נ' פלוני(קטין)

בפני **כבוד השופט לייזי פרוינד**
מאמישה **מדינת ישראל מדינת ישראל**
נגד **פלוני (קטין)**
נאשמים

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד ציונה אבונה

קצינה מבחן גב' אור אריאלי

הנאשם בעצמו בלויו הורי וסבתו

ב"כ הנאשם עו"ד חיה ציון זכאי

גזר דין

נוסח מותר בפרסום

רקע

הנאשם, וליד ***. 2003. הודה בעובdotיהם של שני כתבי אישום אותם צרף זה לזה, כמפורט להמן:

כתב האישום המתוקן בת"פ 8567-08-17 אוחז בשני אישומים, מהם נלמד כי הנאשם ביצע שורה של עבירות בגין המרחב הווירטואלי המלאות בערים איוימים, בשתי מתלונות שונות - קטינות בנות גילו - במהלך יוני 2017.

איןני מוצאת לחזור ולפרט עובdotות כתב האישום המלאות באשר לדברותهن בעקבותן, אולם יזכיר בטעיות כי עסקינו בשני מקרים שונים בהם פנה הנאשם אל המתלונות הקטיניות, יlidot שנות 2003 ו-2004, אותן איתר באמצעות היישומון "אינסטגרם" (להלן גם : "הישומון") והציג עצמו בפניהם במרמה כנעירה בת גילן.

לאחר היכרות שטחית וקצרה, ביקש הנאשם מהמתלונות כי ישלו לו תמונות עירום שלהן, לצורך סיפוקו המיני.

המתלוננות נעתרו לבקשתו ושלחו לנאים תМОנות שונות, הכולות חשיפת איברים מוצנעים, עירום חלקו ועירום מלא (להלן: "התמונות"), כשהן מאמינות שהנמענת היא נערה בת גיל.

הנאשם, תחת הנסיבות כאמור, הבטיח כי לאחר הצפיה בתמונות, ימחק אותן ואף שלח להן תמונות עירום הנחות להיות תמונותיה של הנערה אליה התזהה.

בהמשך, אישם הנואשם על המתלוננות, כי במידה ולא ישלו אליו תמונות חושפניות תוך ביצוע מעשים מיניים כהוראותיו, יפיז התמונות אותן שמרה, על אף הבטחו כי לא יעשה כן.

בעקבות החשש מהפצת התמונות, שלחו המתלוננות לנאים תМОנות בהן צילמו והסרתו עצמן בתנוכות מיניות שונות, בכללו, בין היתר, החדרת חפצים לאיברי המין, בהתאם להנחיותיו.

במעשיו אלה, ביצע הנואשם **שתי עבירות אiomים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ג - 1977** (להלן: "החוק"), ריבוי עבירות של גרם מעשה מגונה בהסכמה שהוגנסה במרמה לגבי מיהوت העוסה לפי סעיף 348(א) לצד סעיף 345(א)(2) לחוק וסעיף 350 לחוק, גרם אינוס בהסכמה שהוגנסה במרמה לגבי מיהوت העוסה לפי סעיף 345(א)(2) וסעיף 350 לחוק וגרם מעשה סדום בהסכמה שהוגנסה במרמה לגבי מיהות העוסה לפי סעיף 347(א) בנסיבות סעיף 345(א)(2) לחוק וסעיף 350(א)(2) לחוק.

ענינו של התקיק האخر, התרחש במהלך ניהול ההליך דנא.

על פי עובדות כתוב האישום בת"פ 9561-11-19, ביום 18.11.08 פנה הנואשם למTELוננט, קטינה ילידת שנת 2009, באמצעות היישומון מספר פעמיים, בכתב ובאמצעות שיחות וידאו וזה התעלמה ממנו. על אף התעלמותה שלח לה הודעה ובה נכתב "את רוצה להתחרמן?".

בכך ביצע הנואשם **עבירה של טרדה מינית לפי סעיף 5(א) רישא וסעיף 3(א)(3) לחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח-1988**.

תסקרי שירות המבחן:

בעניינו של הנואשם הוגשו עשרה תסקרים שונים אשר ליוו את מהלך ההתרחשויות וההיבטים הטיפוליים.

התסקרים מלמדים אודות הנואשם, בן להורים גרושים, אשר משתפים פעולה באופן מלא עם כל גורמי הטיפול ועשׂו כל שלאל ידם על מנת להטיב ולטפל בבענם, הוא הנואשם. כך, לרבות הדרכה הורית, טיפול פרטני ואף הצרת צעדי לאחר ההסתברות השנייה עד כדי מניעת גישה לרשת האינטרנט ללא פיקוחם.

כבר כת עית אמר כי להתרומות שירות המבחן בסיס ביצוע העבירות, מצבו הרגשי הקשה של הנואשם בתקופה הרלוונטיות, סביב גירושי הוריו ודימוי עצמי נמור לצד דחיה חברתיות. אלה, כסבירות ק. המבחן, הובילוו לקבל הכרה חברתיות בזכות "שומון ה"אינסטגרם".

הוריו של הנאשם הכירו כי עיסוקם בכישלון זוגיותם, הקשה עליהם להבחן במצבם בעת ביצוע העבירות מושא כתבי האישום דנא. כיום קיימת הטבה ביחסים ובתקשרות בין עצםם ובינם לבין הנאשם, וכן ביכולתם להציג לו גבולות.

לפניהם, העתיק הנאשם מקום מגורי לבית אביו *****, ואף השתלב בבית ספר בכיתה י' חלף כיתה י"א, על מנת לצמצם הפעורים הלימודים שצבר. *****

ה הנאשם הודה במילויו, לקח אחריות על מעשיו, הביע חרטה, לא נפתחו נגדו תיקים פליליים מאז השנה וחצי, הביע אמפתיה כלפי נפגעות העבירה וכוכנות לפוצותן, וכן לא נרשמה לחובתו הפרה של התנאים המגבילים בהם נתון בעקבות הסתמכותו הפלילית בתיק דנא.

ה הנאשם נטל חלק בטיפול שבועי פסיכותרפי פרטני החל מחודש ספטמבר 2017 ועד לסוף חודש Mai 2019, אשר הופסק על ידי אמו בשל מניעים כלכליים. מדיווח המטפל עולה, כי הנאשם הביע עצמו עצמו באופן אוטנטטי, שיתף בתכנים מגוונים וה התבונן על עצמו ועל התנהגותו. עם זאת, זkok להמשך טיפול שיעזר לו לבנות גבולות ברורים, לפתח אמפתיה כלפי الآخر ולהעמיק בההתבוננות הפנימית. לאור האמור, הוחלט על המשך טיפול פרטני אינטנסיבי במסגרת שירות המבחן, (במהלכו לטיפול זה ותוך העדר זיהוי סיכון של המטפל בוצעה העבירה מושא התקיק הנוסף).

ה הנאשם והוריו התיצבו לכל הפגישות אליו זומנו בשירות המבחן, ושיתפו פעולה באופן מלא ושלם. חרף ראשית מהוססת של הליך הטיפול, מביע הנאשם מוטיבציה גבוהה לטיפול וניכר כי עשו מאמץ על מנת למצות התהילה בצוරה הטובה ביותר.

בחודש נובמבר 2018 שולב הנאשם בקצבה לנערים פוגעים מינית, אליה הגיע באופן קבוע, משותף פעולה בשיח הקבוצתי, וכן בקשרים מעולמו הפנימי ומהיו ומסוגל לזהות הטריגרים שהובילו אותו לביצוע מעשי. עם זאת, להתרשם ממנהי הקבוצה, הנאשם זוקק בזמן נוסף בתהילה הקבוצתי לצורך המשך עיבוד העבירות והבנת הגורמים להתנהלותו. הנאשם מצדיו מביע רצון להמשך הטיפול הקבוצתי.

בשים לב לכך, ממליץ שירות המבחן להימנע מהרשעתו, להעמידו תחת צו מבחן לתקופה בת שעה חמודים, במסגרת ימייר בתהילה הקבוצתי לצד התchingות עצמית משמועות להימנע מעבירות נוספות וביצוע של"צ משמועות.

ኖסף לכך, צוין כי הנאשם מביע רצוןשלם פיזי לנפגעות העבירה, אך לאור שיילבו במסגרת הלימודית, יכול למלא רכיב זה רק בחופשת הקיץ.

טיעוני הצדדים לעניין העונש

כראה לעונש, הוגש **תצהיר נגעת העבירה** שנכתב על ידי אביה של אחית הקטינות, המלמד על הטלטלה הנפשית והכלכליות אשר חוותה המשפה, על קשייה של נגעת העבירה בתקופה שלאחר המקרה, ההתרדרות במצבה והצרור

בטיפולים רגשיים. היטיב לתאר המורה שהותיר בה האירוע. לדבריו, בתו חוותה אירוע משנה חיים שהותיר אותה שונה את נפשה.

מטעם הנאשם העיד לעניין העונש **דודו** *****, אשר ליווה אותו לאורך שלוש השנים האחרונות ומספר כי הנאשם ערך שינוי דרמטי בחיו, התמיד בטיפול הפסיכולוגי ובשירות המבחן, התרחק מחברה שלoit ו Shi'na את סביבת מגוריו כמו גם אורחותו כליל, לרבות במפגשים משפחתיים. מהיכרותו את הנאשם, מזהה כי הוא מתחרט ומוצר על מעשיו וביקש ליתן בידייו הזדמנויות לפתח בחיים חדשים.

טייעוני הצדדים

ב"כ המאשימה סקרה בהרחבה כלל העבירות המיוחסות לנאנם ועמדה על חומרתן. הדגישה הערכיהם המוגנים שנפגעו כתוצאה מעשיו של הנאשם, והפגיעה הרחבה בנפגעות העבירה הקטינות. בין היתר, הפגיעה בשלומן, באוטונומיה על גופן, בצענת פרטיותו ובכבדו.

ביקשה לאין היבט חלוף הזמן מאז ביצוע חלק מההעברות, קרי משנת 2017 תוך אזכור הסתברותו הנוספת של הנאשם בפלילים לשנה ותשעה חודשים, עת כבר היה תלוי ועומד בעינינו היליך פלילי ודוקא עד נמסר שירותי המבחן חל שיפור בהתנהגותו של הנאשם הן במסגרת הקבוצה הטיפולית בה שלוב והן במסגרת הלימודית

ציינה לקולא כי הנאשם נעדר עבר פלילי, הודהתו, החיסכון בזמן השיפוט, כמו גם החיסכון בהעדת נפגעות העבירה אף למומנו האינטרס הציבורי והפגיעה בנפגעות העבירה.

עוד הוסיףה, כי אינה מתעלמת מתקיירי שירות המבחן המעידים על שיוף הפעולה של הנאשם ומהמלצת שירות המבחן לשיום היליך בדרך טיפול, עם זאת, לשיטת המאשימה, חומרתן היתרה של העבירות אותן ביצع הנאשם, מצדיקה הרשותו.

הפנייה לפסקית בית המשפט העליון ברע"פ 5745/19, במקורה בו נאשימים קטינים צילמו מתלוננת שביצעה פעולות בעלות אופי מיini בהסתכמה, והפיצו הרטוטן. שם בית המשפט התייחס לקלות הבלתי נסבלת של ביצוע עבירות מסווג זה, והעדיף שיקולי הרתעה על פני שיקולי השיקום, על אף תסקרים חיוביים מטעם שירותי המבחן. לשיטת המאשימה, האדנים הנדונים בפסק הדין דומים למעשים שביצע הנאשם דנא.

הוסיףה המאשימה וטענה, כי אין עסוקין במעידה חד פעמית של הנאשם, אשר יזם ותכנן ביצוע העבירות, גם במהלך היליך הפלילי, דבר המעיד על הקלות ביצועו של אלה, המציגות גינויו לאינטראנס בלבד.

על כן, עתירה המאשימה להרשעת הנאשם, הטלת מאסר מוותנה, של"צ ופיקוח לכלל נפגעות העבירה.

ב"כ הנאשם הדגישה הודהת הנאשם בעבירות המיוחסות לו, ברגע הראשון וכבר בעת חקירתו במשטרה.

תיארה כי עת פגשה את הנאשם לראשונה, היה הוא ילד מופנם שמייעט לדבר ולא הבין עד תום נזקי מעשיו, כשהיה בן 14 לאחר חקירתו במשטרה.

ציינה, כי הוריו של הנאשם נרתמו לתהילך למניעת הריגע הראשוני והופנו להדרכה הורית אותה ישמו עד תום.

חרף הטלטלה, עליה לא חלקה, בדבר מעורבות הנאשם בביצוע עבירה נוספת נוספת אינטראקטיבית מינית, ביקש להציג כי זו בוצעה קודם שה הנאשם החל בתיפול הקבוצתי אשר יצר את השני בתפיסתו והתנהגו, בו התמיד וגילה נחישות לaimoz דפוסים חדשים.

הפנייה לפיקתי בת"פ 25076-01-18, לפיה על אף ארוע מיני מתמשך שנמשך כשנתיים, ולאור גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירות, בית המשפט נמנע מהרשעתו ונקט בדרכי טיפול, וביקשה לגוזר גזירה שווה לעניין הרשותו של הנאשם אשר היה גם הוא בן 14 שנים וחצי בזמן האירועים.

לשיטת ההגנה, גילו של הנאשם, הבושה, החרטה וסיכוי שיקומו הם הקווים המנחים של בית המשפט לנוער.

הפנייה לשרתת התסקרים המלדים על תהילך של שלוש שנים, ובתקופת זמן ארוכה שעיצבה את הקטן להיות אדם טוב יותר ולא פוגعني. הוסיף, כי על אף קשייו במסגרת הלימודית, החליט הנאשם להישאר ביתה וללמוד בביתה י' פעם נוספת, מעשה המעיד על חוזק וnochishot לצד התמדתו בקבוצת הטיפולית.

ביקשה להעמיד דברי אביה של המתלוונת בתצהיר נפגעת העבירה, כדברי שכן אין מדובר בתצהיר של נפגעת העבירה עצמה, וכי דבריו של האב אינם נתמכים במסמכים של אנשי מקצוע שבידיהם להעריך מצבה של נפגעת העבירה.

הפנייה לتسקורי שירות המבחן אשר המליצו להימנע מהרשעת הנאשם, ולגורמי הסיכון אשר לא הציבו על חש לביצוע עבירות מין נוספת, אלא על קשיים לימודים.

הוסיף, כי על מנת שבית המשפט לנוער יסטה מהמלצות שירות המבחן, צריכות להתקיים נסיבות מיוחדות, ואין זה המצב בעניינו, כאשר סיכוי שיקומו של הנאשם גבוהים.

הפנייה לפיקת בית המשפט העליון בע"פ 8716/16, לפיה בוטלה החלטת בית משפט קמא אשר הריעו הנאשם הקטן בביצוע מעשים מגונים והטרdots מיניות באחוותו הקטנה והושת עונש של עבודות שירות. בית המשפט העליון קבע, כי לא קיימים "טעמים כבדי משקל" המצדיקים סטייה מהמלצת שירות המבחן לדרכי טיפול.

ביחס לפיקחה שהוצאה על ידי המאשימה, ציינה כי החלטת בית המשפט העליון ניתנה בהתאם לחוק הסדרונות, בשונה מעניינו, כאשר הנאשם לא הפיז התמונות והסדרונות של נפגעות העבירה.

לאור האמור, ביקשה להימנע מהרשעת הנאשם ועתה לaimoz המלצות שירות המבחן לנקיית דרכי טיפול.

אביו של הנאשם שיתף, כי בתקופה בה בוצעו העבירות, הוריו של הנאשם היו במלכו של הילך גירושין, והופתעו מן המעשים. השניים החליטו להיררכם לתהילך הטיפולי, השתתפו בהדרכה הורית ותמכו בנאשם.

שיתף במעבר של הנאשם להtaggor עמו ובקשרים הנלוויים לכך, והוסיף כי הנאשם עשה שינוי מסוים לקצה, וכי יש לו שאיפות נורמטיביות, ובינהן, להtaggis לצבאות.

הנאשם דבר ארוכות ובאופן מרשים, סיפר על הלחץ בו נתן כיום וכי קשה לו לעכל העבירות וחומרתן, אותן ביצע בעצמו.

שיתף על המחיר החברתי בו נשא עם גילוי דבר מעשו *****, כשהדרך בה אנשים קיבלווה השטנה. לא יכול ליצור קשר עם אחרים וחבריו פחדו לדבר אותו במסגרת הספר מחשש שינדו אותו, אלא רק לאחר שעות הלימודים. הוסיף כי כשעbara להתגורר ב**** ייחד עם אביו, החליט לפתח דף חדש, אך לא הסתר מעשו, וכי החברים החדשים שהכיר ובני משפחתו לא שפטו אותו על התנהלותו.

שיתף כי משפחתו תומכת בו, הסבiba החדשת תרמה לו וכי מרגיש ש'נולד מחדש' ב*****, שינוי חבר מרעיין ואפקט העניין, כאשר להבדיל מסביבתו הקודמת אז הייתה מעורבות מושטרתית בדבר שגרה, עסוק ביחיד עם חבריו באפקטים חברתיים נורמטיביים, לא שותה אלכוהול ואין מעורב באירועי אלימות.

לצד האמור הודה כי העבירות אותן ביצע איןן קשורות לחברה עמה נוגה להסתובב ב**** אך הוסיף כי החברה עמה מסתובב כיום, גרמה לו "להוציא את הראש מן המסר".

בהתייחסותו לעבירות, ציין כי כשהיה צעיר חשב על סיפוקו המיני ועל האדרנלין הנלווה למשעו, ולא על השלכותיהם, והשכיל לזהות כי הטריגר למשעו היה שליטה עצמית, אשר התבטה באזומים כאשר לא קיבל את מבוקשו.

לדבריו כיום פחות פעיל ברשות החברתיות, מבחן אישיות, ובמקום זאת לומד ומעמיק בתחום עניין אחרים.

שיתף אודות ההתמודדות האישית בקבוצה הטיפולית, אשר בתילה התיחס לעבירות שביצע בהומור והרגיש לא שיר לקבוצה אך לאחר מכן, החל לדבר בפתיחות על מעשו ועל המנייע לביצועם.

דין והכרעה

בשנים האחרונות המרכיב האינטרנט הפרק כר נגיש לביצוע עבירות מעשים מיניים פוגעניים, תוך שימוש בתמיינותם של קטינים ברשות חברותות שונות, אשר אינם עריכים דיים לנסיבות הרובצות מאחורי המסך של מולם.

לצד היכיון שבعبارة והצורך בהגנה על קטינים בכלל, ראוי להציג גם את נפיזותה והקלות הבלתי נסבלת של ביצועה, דוקא בקרב אלה, אשר המרשתת להם כבית וכזרת חיים עיקרית.

בבש"פ 2065/13 פלוני ב' מ"י (22.3.2013) עמד כב' השופט עמית, על הסכמה וייחודיות התופעה של עבירות מין במרחב הווירטואלי, כבר לפני שנים מספר, ולמרבה הצער דיווקו הסיכון והתעצמו כדי "מכת מדינה" - כפי שנקבע בפסקת בית המשפט העליון לאחרונה ותפורט לעיל.

"**המסוכנות של פעם שינתה את פניה ולפנינו מסוכנות מסווג חדש. האינטרנט אינו מרחב וירטואלי טרילי כלל וכלל. האינטרנט חודר לחים האמיטיים ומצביע סכנות של ממש בתחוםים ובדריכים לא שיערו ראשונים. מעשים מגונים של פעם, שהיו כרוכים במגע פיזי עם נפגע העבירה, נמחלפו להם בסוגים שונים של מעשים בשלט-רחוק. החסות של האנונימיות הלאכורת וה:rightוק מהיושב לצד השני של המחשב, משחררים**

חסמים ועכבות, ואנשים נורטטיביים כלפי חוץ, שולחים ידם בנסיבות שלא היו מעידים לעשות בעולם שmachoz למרחב האינטרנט**י...>.**

כיפה אדומה כבר אינה מסתובבת בעיר שורץ זבים, היא משוטטת למרחב האינטרנט, שם אורבים לה ציידים וטורפים מסוג אחר. בעבר, יכול היה ההוראה לשמור על ילו שלא יסתובב במקומות מסוימים או בשעות מסוימות. לא כך ההוראה של היום, המתקשה להגן על ילו מהתיבה פשוטה שהסכנה אורבת לקטין בחדרו שלו, מארורי דלת סגורה. אלו סכנות הסכנות החדשנות, והמשפט צרייך אףוא להתאים עצמו לה坦מוד עם **תת התרבות העבריתנית של הרשות.**

חדשנות לבקרים מובאות בפני בית משפט זה פרשיות שעניןן חולפת תמנונות אינטימיות בין קטינים ברשות, מבל' שהקטינים השולחים זאת מודעים לסיכון שבכנ. ברבים מן המקרים, אלה מהווים אחר כך לסייעתם של אלו ועל כן מועברים למשור הפלילי. נפיצות העבירה והעובדה כי בעבורות מסווג זה ודומותיהן, מעורבים קטינים רבים, לצד העלייה הדרמטית בהיקפה של התופעה בקרב בני נוער ובכלל, מצדיקה מתן משקל גובר לצורך שבהרעה וסימון מחודד של גבולות המותר והאסור.

התופעה, לרבות הדדיות שב嗾ו תמנונות וסרטונים נפוצה בעיקר בין בני נוער, על כן דוקא בשל כך נדרש שתצא עדמה ברורה וחד ערכית של בימ"ש האומר את דברו בפרשיות מסווג זה. אכן, ולשם האיזון הנדרש יאמր כי לאור היקף התופעה נדרש אף היבט חינוכי טיפול عمמי' ונורחן לכלל בני הנוער ומגיל צער, לנלמד מן השטח.

כפי שנקבע בע"פ 49/09 (מדינת ישראל נ' פלוני), מערכתה שיקולים ישלה פועל בעתגרת עונש שלקטין היא שונה וייחודית מזו שיש להפעיל בענייניו של עברי בוגר, והתיחסותה השונה נוצרת מהווארות של חוק הנוער (שפטה, ענישה ודרכיתיפול), התשל"א- 1971. שום העלבייה המשפטית ממשקל יתר לשיקולים אינדיווידואליים הנוגעים לאותה קטיעות אוביישיקול השייקום לביקושים קול ההרעה.

אכן, לצד היבטי החומרה האמורים, לא נעלם מעני גם גילו הצער של הנאשם אשר היה בן 14 שנים וחצי בעת ביצוע המיעשים, ניהל את זירת חייו המרכזית ברשות ואופיין באותו עיוותי חשיבה חברותיים המאפיינים רבים מבני הנוער - אשר לא אחת נוטם לבלבול ולגלישה מוסרית בין הפנטזיה שהרשות מאפשרת לבין המציאות.

אולם הנאשם הגדייל לעשרות, ולא זו בלבד שהתנהל אל מול הקטינים בהיבטי כפיה כח ואיוםים תוך עינויו לפגיעה בהן, אלא כולה מركע הדברים, ארבעה הנאים למתחוננות בין סבר עמודי היישומון ואיתרן תוך שהוא מוחשב בשום שכל ובניהול קפדי ומושכל את צעדיו - חurf גילו זה.

המלצת שירות המבחן הנה להימנע מהרשעת הנאשם תוך קביעת ק. המבחן כי בך יהא לפגוע בעתידו ולמנוע חווית חיים נורטטיבית בהעדר צורך טיפול בך. בכלל, המלצה שירות המבחן הנה היבט בעל משקל מכריע לעניין הרשעתו וஜירת דין של הנאשם, לא כל שכן בבית המשפט לנוער. אולם, בענייננו מצאתי כי יש לפעול חריג ולסתות מהמלצת זו.

ברע"פ 4593/20 אשר ניתן אך לאחרונה, עומד כב' השופט אלרון על חומרת התופעה מושא ענייננו ומותר על כנה הרשעת הנאשם קטין, חurf נסיבות אישיות מקרים:

"למרבה הצער, דומה כי עבירות מין באמצעות רשות האינטernetes בכלל, וככלפי קטינים בפרט, הפכו ל"מכת מדינה" ממש. עבירות אלו פוגעות בשלמות גופם ונפשם של ילדים רבים, ועל בתיה המשפט להעביר מסר חד וברור באשר לחומרתן ולהרטיע את הרבים מפני ביצוען (וראו רע"פ 20/4181 קרוואני נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] פסקה 9 (30.6.2020)).

אכן, נקודת המוצא היא כי יש לתת משקל מיוחד לנטיותיהם הפרטניות של קטינים ולאפשרות שיקומם על פני מיצוי הדין בעניהם. עם זאת, כבר הודגש בעבר, כי קטינות אינה מעניקה חסינות מפני הרשעה (ע"פ 19/4176 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] פסקה 11 (20.12.2020)). יש לאזן בין מקרה בין האינטנס חברתי שבהרשה, ובין נטיותיו הקונקרטיות של הקטין והאינטנס חברתי בשיקומו".

בדברים אלה, לצד שורת פסיקה נוספת (וראה לדוגמא רע"פ 19/5745, בשינויים המחויבים), מעמיד בית המשפט העליון רף נוהג וראוי מחודש לעבירות מסווג זה בשאלת הרשותה. בכר, יש כדי להוות עילה מספקת - בניסיבות דנא - אף לחrigה מאיומץ תסקير שירות המבחן אשר אינו "מתכתב" עם שינוי ערכיו משפטי זה.

קשה להפריז בחומרת מעשיו של הנאשם, שאיתר את הקטינות בתכונן ובשםعقل והציג עצמו בכוב צעריה בת גילן תוך שימוש בפרוfil מדוימה. הכל כדי לספק את דחפיו ורצונו להשיג כוח ושליטה.

אכן, דברי הסגנורית תסקיר נגעת העבירה מבוא מפי אביה, אך בשל גילו לא מצאתי כי יש בכר להפחית מעוצמת הדברים הנאמרים בו. אף לו לא אלה, ניתן לשער את הנזקים הנגרמים מחשיפה לא מותאמת גיל לאירוע מיני מתמשך שכזה, תוך אימה בושה ופחד בלתי נתפסים, אף אם מנהלים הם ממחרך טוווי הרשות.

לצד כל אלה, נתתי דעתתי והענקתי משקל רב לדרכו הטיפולית המרשימה של הקטין - כפי שאף באה לידי ביטוי בדבריו בפני - לתמיכה המשפחתייה הרחבה תוך הכרה בכל הנדרש ומסירות ממושכת, אשר יש בהם להוות סיכוי לשימור ההישגים הטיפוליים.

מצאתי כי גם עיומי החשיבה אשר עמדו בסיס מעשיו הנשנים של הנאשם, כאשר סבר כי נערות וילדים אשר התענינו בעצמן בעמודי האינסטגרם בעלי הגoon המיני, במסגרתם איתר את קורבנותיו, "זרמות ולן לא יחו פגעה", זכו לمعנה טיפול' ואין דפוס חשיבה זה.

עוד, וכמתחייב בעניהם של קטינים, הבאתם בכלל חשבון את העובדה, המהווה כוון מושכלות יסוד, לפיה תובנתם של קטינים, אף על סף בגירות, אינה מפותחת דיה, באופן המחייב לשקלן מכלול נרחב של היבטים לצד היבטי גמול והרטעה נדרשים.

ማידך, לא נעלם מעני גם ביצוע העבירה הנוסףת, אז פנה הנאשם למתלוונת בת 9 שנים בלבד באותו אופן בו איתר את המתלוונות האחרות, (הפעם ללא פוגענות המשך) דבר המהווה צבר חומרה. אכן, העבירה בוצעה ערב תחילת הטיפול הקבוצתי לפוגעים מינית בשירות המבחן אשר השיג מטרותיו כאמור, אולם לאחר כשתה טיפול שלמה אצל מטפל קליני ואף לאחר הצהרתתו בפני שירות המבחן כי "משוכנע כי לא ישוב לפגוע באחר".

כך ניצבים הם לכואן ולכאן השיקולים השונים, המשמשים בערבותה, ומוסכים לכיוונים מנוגדים.

וiodash, ההחלטה השיפוטית, אף בעניינים של קטינים, חייבת לשקוף איזון ראוי בין אינטרס השיקום הפרטני, אשר גם לו היבט ציבורי, לבין החברתי שבשיקום קטן - בין האינטרס הציבורי במובנו הרחב. ישנם מקרים בהם חומרת העבירה ונסיבותיה, צרכי השעה והנסיבות הערכיים, אינם מאפשרים להימנע מהרשעה.

הרשעה, גם בבית משפט לנער, מבטאת עמדה עקרונית וערכית ביחס לעבירה שבוצעה. חושני כי אי הרשות הנאשם עלולה להעביר מסר לא ראוי (וראה [ע"פ 5831/13 פלוני ב' מדינת ישראל](#))

אף זאת יש להזכיר, אלמלא היה הנאשם משכיל להtaguis לטיפול עמוק ומשמעותי כפי שעשה, על אדני הטיפול שהוצעו בפני, כמו גם לנתק מחדש את מסלול חייו, תוך חזרה על שנות לימודים כאמור וմבורך ושינוי סביבתו החברתית, כפיו היה לענישה מחמירה כמסגר המרוצה על דרך של עבודות שירות. על כן, המסלול הרגשי-טיפולי תלת שנתי בו השקיעו הנאשם ומשפחותו מאמצים והקרבה נפשית, אינם לשווים אף בענין "המחיר" בהליך זה ומילא בהמשך חייו וניטובם.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר שבחןתי כל שהובא בפני, עם התפתחותה של תופעה קשה וכואבת כמושא ההליך דנא, מצאתי כי ענינו במרקחה מלאה המחייבים בהרשעת הנאשם כאשר לשיטתי, כוחה של ענישה מרתיעה מתבטאת פעמים רבות בעצם החותם שהרשעה כאמירה ערכית ההולמת המעשים.

לצד אלה, וכחקרה בדרכו הטיפולית של הנאשם ובשים לב לחלוフ הזמן וגילו בעת המעשים - מצאתי לקבוע דרכי טיפול בלבד .

אני מרושעה את הנאשם במיוחס לו וגוזרת דיןו כדלקמן:

1. הנאשם יבצע 200 שעות של"צ וזאת עד ליום 31.12.21.

2. הנאשם ישלם פיצוי לכל אחת מן המטלוניות בת"פ 17-08-8567 בסך של 7,000 ₪ כל אחת. (סה"כ 14,000 ₪).

המרכז לגביות קנסות יעביר למטלוניות (קטינות) הפיצוי ללא דיחוי וזה יגבשו מן הנאשם ב-24 שיעורים שווים ורצופים החל מיום 10.9.21

אני מעמידה את הנאשם תחת צו מבחן לתקופה בת 9 חודשים, ידע הנאשם כי היה וחיללה לא לעמוד בתנאי צו המבחן, ובכללו ביצוע השל"צ ואו יבצע עבודות נוספות - ניתן להחזיר עניינו לבית המשפט ולגוזר דיןו בשנית לכל עונש העולם.

لتשומת לב הגורמים הממינים בצה"ל - אשר חזקה כי יפעלו על פי חוכמתם - אני מוצאת לחדד את העובדה כי הרשות הנאשם נתועה באמירה הערכת המתחיבת, לשיטתי מעשי, אולם יש ליתן משקל ראוי וממשי להליך הטיפולי בעבר, במסגרתו מתרשימים המניחים כי מזהה הגורמים והשלכות למעשי ופגיעהו, כמו גם

גילוי אמפתיה לקורבנות, ומצליה לגייס כוחות לתפקיד מיטיב ואינו מצוי עוד בסיכון גבוה להישנות עבירות. לזאת יចטרפו עובדת גילו הצעיר בעת ביצוע המעשים וחלוף הזמן מלאה, כמו גם עמדת שירות המבחן שלא ראה טעם טיפול בהרשעתו.

הנאשם מיודע בזאת, כי ככל שיגיע לשירות צבאי או יבצע שירות לאומי - יהיה רשאי 6 חודשים טרם מועד שחרורו, לבקש באמצעות מש"קית ת"ש ביחידת הצבאית, לעמוד בפני ועדת הממליצה לנשיא המדינה על מחיקת רישום פלילי שצבר לחובתוטרם גיסו.

לא ידוע עניינו של חיל, אשר מתנהלת נגדו חקירה במצ"ח, או שלחוותו תיקים המתעניינים לבירור דין.

זכות ערעור חוק.

ניתנה והודעה היום ל' תשרי תשפ"א, 18/10/2020 במעמד הנוכחים.

לייזי פרוינד, שופטת

הוקלד על ידי הדס כלון

העתק מותר בפרסום ניתן היום, כ"ז כסלו תשפ"א, 13 דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.